

No 3. 16 Januari 1949.-

Het schone kerstfeest behoort weer tot het verleden. In onze parochie is het weer naar oude trant gevierd. De kerk had een passende versiering gekregen. Het donnegroen met zilver omkransd beheerste het geheel. St. Jozef had zijn plaats moeten afstaan voor het kribbetje, dat een nieuwe omlijsting had gekregen, die goed voldeed. - Pater Westgeest uit Stevensbeek assisteerde. De ZeerEerwaarde Heer P. Stevens bracht thuis zijn kerstvacantie door. De nachtmis werd opgedragen door de ZeerEerwaarde Heer Pastoor, geassisteerd door genoemde priesters. Vol plechtigheid, vol wijding was de stampvolle kerk. In zo'n nachtmis klinkt het Gloria veel vreugdevoller, doorleeft men meer van nabij het Heilige gebeuren uit de 1e Kerstnacht, waaraan het Gloria herinnert. Nog en H. Missen worden er die morgen opgedragen. "Vetpot van genade" hoorde ik sommigen zeggen. In de hoogmis hield Pater Westgeest de predikatie over kerstmis en hij las de kerstboodschap voor uit het evangelieboek. De herders, we zagen ze weer in Bethlehem's veld. De hemel scheurde open, een hemels licht omstraalde hen en ze werden bang. Ze zouden op de vlucht zijn geslagen, maar de Engel kalmeerde hen en sprak "Vrees niet".

"Vrees niet". Deze woorden schijnen ook tot ons te zijn gericht in deze tijd, zwanger van leed. Tot de ouders, wier zonen in Indië vertoeven bij deze hernieuwde militaire actie. Tot ons allen, bij de geweldige dreiging van het ongelof, nu er gespot wordt met de heiligste rechten van de mens; nu het intellect van de mens zich richt, om het mensdom te vernietigen. "Vrees niet" zei de Engel, maar niet met de handen in de schoot. Doch zoals het in Bethlehem's velden ging, toen de herders tot actie overgingen op het woord van de Engel en het H. Kind gingen zoeken. De Paus heeft in zijn kerstrede alle Christenen tot actie aangespoord, want hij waarschuwde voor "apatistische neutraliteit". "Actie" zei de H. Vader, "we moeten ons verdodigen tegen terreur zelfs met geweld van wapenen. - Naar het stalloko, zoals we in onze parochie ouders met hun kleinste kinderen naar het Kerstkindje zagen gaan. Hier kregen de kleintjes hun eerste godsdienstles, hier mochten ze hun gaven in het knikongoltje werpen, om met blijde gezichten huiswaarts te keren. - Groten en kleinen trokken op om hun aanbiddingsuur te houden. De loden van de Stille Omgang toonden hun activiteit. Het was voor onze parochie een zalig Kerstfeest.-

UIT DE INDONESISCHE P O S T.

Onze jongens in Indonesië schreven, nadat de militaire actie begonnen was, naar huis. Enkele regels willen we hier citeren. M. de Bruin 22/12 '48: We hebben nu pas de mooiste tijd. Je zult het wel over de radio gehoord hebben, wat hier te doen is. Nog enkele dagen en het is gebeurd. Ik mag niet schrijven waar we zitten. Het zijn 4 letters, het begint met een S en eindigt met een O. Probeer het maar eens uit te zoeken.....

Willy Jacobs 22/12 '48: Zoals je weet is Zondagmorgen de actie begonnen. Vanmorgen om 7 uur kreeg het derde peloton bericht op te rukken naar Djokja, om af te wachten voor de doorslag naar Djokja. Op het ogenblik lig ik nog met de Staf-gevaartsofficiërs in Djantingalah. Vermoedelijk vertrekken wij dezer dagen naar Solo. Vermoedelijk per vliegtuig. Zover ik weet zijn er van ons 6 gevallen en 8 gewond. Mensen, wacht U voor de Jap. Daarbij kan de Duitse soldaat bij lange niet in de schaduw staan.....

Theo Jacobs zit ver van het strijdgeveel. Op de 2e Kerstdag schreef hij: "Tot mijn verrassing heb ik ook het eerste nummer van de "Lunbeekbode" ontvangen. Een verdomd aardig blaadje. Ik hoop, dat het een rijke bloeitijd tegemoet gaat en dat er nog velen plezier van zullen hebben....."

Eén van de jongens schreef, dat hij bij gelegenheid ook wat zal schrijven voor de "Lunbeekbode" over Indonesië. Wij zijn daarover verheugd en zien met belangstelling zijn eerste bijdrage voor ons blaadje tegemoet. Van de anderen ontvangen wij ook gaarne iets. Alles is welkom.-